

Ljubezenski okruški



Marij
Čuk

SNEGULJČICA Pravljica o Sneguljčici je zgodbica o svetu, ki se odkriva otrokom že v prvem letu.

Ta svet je kot čista voda,
ves lep in brez črnih vran.
Ta svet je mavrična barva,
ves bogat in razigran.

In tudi pravljice je konec.
Ko Sneguljčica zapleše
in je vsa gola pred princem.
Zares, prav zares —
takrat je pravljice konec.

SANJAVOST Rdeča kapica spi.

Sanje jo učijo ljubezni,
sanje so v sanjah zlato.
Noč jo ugrabi ob enih.

Rdeča kapica spi.

Vsa mokra se bo prebudila,
vsa bleda bo odpirala okno,
vsa gola bo legla v mah.

Rdeča kapica spi.

Ker so sanje zahrbtni,
ker je noč zelo dolga,
ker princa ni od nikoder.

Rdeča kapica spi . . .

DOMINO V prvi vrsti hodijo prvi.
V drugi vrsti hodijo drugi.
V tretji vrsti hodijo tretji.
V stoti vrsti hodijo ljudje:
vsi naši, vsi lepi, vsi topli.

Strumno in veselo pojò,
dokler ne štrkne prst
in se domino sesuje.

O LUNI Če je ta svet žoga,
če je zemlja kamen,
če je morje kaplja,

če je zvezda pika,
če je sonce ptič,
če sem jaz sploh živ,

potem je luna privid,
ki mežika satelitom
in koketira s sanjami.

LJUBEZEN Ljubezen moje Marije
 MARIJE diši po senu
 in ilovnih brajdah,
 ki jih reže čas.
 Ljubezen moje Marije
 je krvavo obzorje
 v modrih livadah
 in škrlatnih kamnih.
 Nič drugega.
 Kot križ samotar
 sredi meglenege veka.

Ljubezen Marije.
 Ki te rosna omami
 od jutranje zarje,
 ki te zamaje
 v naročje magije.
 In si slep
 in si gol
 in pozabiš na dan.

Ljubezen moje Marije
 je strup in makov cvet,
 je ljubezen neke Marije,
 ki prihaja v vas,
 da uroči zvezde . . .

METAMORFOZE Ko se krogi sklenejo.
 Ko je najbolj mraz.
 Ko je sonce rdeče.
 Takrat sem bog
 in satan.

Ko skovika smrt.
 Ko je tema črna.
 Ko je regrat siv.
 Takrat se zatečem
 v sneg.
 Takrat bo lepo
 med zvezdami.

VPRAŠANJA Ne vem,
kaj je nebo,
ta modra oblast.
Ali pošast,
ki diha
s silo zemlje,
ali pekel,
ki te ožganega
vrže na pesek.

Ne vem,
kaj je ta svet,
ta zrak.
Ali dleto,
ki dolbe kamen,
ali upanje,
da preživiš,
ali huda sanja,
da na njej zaspiš . . .

EPILOG Strup kaplja
na glave siromakov.
Ni sonca
niti gozdnih jagod,
ni zelenja
niti morskih alg.
Samo bolečina,
ki se pretaka
v moljovih plaščih,
samo strup,
ki kaplja
iz belih zenic.